

Αν ζούσαμε σε άλλη χώρα θα ήμασταν όλοι καταθλιπτικοί

Του **Δημήτρη Παπακωνσταντίνου**

Έχουμε την τύχη να ζούμε σε ένα από τα καλύτερα "οικόπεδα" στον πλανήτη. Σε ένα σκηνικό που βοηθά να γλιτώνουμε από βαριά κατάθλιψη με όσα συμβαίνουν γύρω μας. Και φτηνά...

Ο ήλιος, η θάλασσα, τα όμορφα καλοκαιρινά βράδια, ευτυχώς δεν απαιτούν περιουσίες για να τα απολαύσει κανείς. Προσφέρονται πλουσιοπάροχα στους κατοίκους αυτής της ευλογημένης χώρας που ευτυχώς παρά τις... φιλότιμες προσπάθειές τους δεν έχουν καταφέρει να καταστρέψουν. Μην το υποτιμάτε... Αν δεν είχαμε αυτόν τον καιρό, αυτή τη δυνατότητα να ηρεμείς απλά ρεμβάζοντας στη θάλασσα έστω και από ένα παγκάκι, αν δεν αρκούσε ένα φύσημα δροσερού αέρα σε ένα ταβερνάκι μία καλοκαιρινή νύχτα και πολλά άλλα που προσφέρει αυτός ο τόπος ακόμα και στους πιο φτωχούς αν θελήσουν να τα αναζητήσουν, δεν θα τη βγάζαμε καθαρή.

Είτε θα είχαμε κάνει πλούσιους τους ψυχαναλυτές και τους ψυχιάτρους, είτε θα πηδάγαμε μαζικά από καμιά γέφυρα... Μην το γελάτε και μην το υποτιμάτε καθόλου. Με τον προσωπικό Γολγοθά που ανεβαίνουν οι περισσότεροι Έλληνες, με το πλήθος των προβλημάτων, τις στερήσεις, το άγχος της επιβίωσης, την απογοήτευση, την προσωπική ήττα που οι περισσότεροι έχουν εγγράψει λόγω κυρίως της οικονομικής ανέχειας, αλλά πάνω από όλα με την έλλειψη οράματος και σοβαρής ελπίδας για το ορατό αύριο του καθενός, είναι θαύμα που σε αυτή τη χώρα δεν έχουμε θρηνήσει πολύ περισσότερα θύματα.

Κάποτε ένας ξένος μου είχε πει ότι δεν είχε ξαναβρεθεί ή ακούσει για χώρα όπου μπορείς μέσα στην ίδια ημέρα να κάνεις το πρωί σκι στο βουνό και το μεσημέρι μπάνιο στη θάλασσα. Και φυσικά, όχι τεχνητά όπως πχ στα Εμιράτα... Στα όρια της υπερβολής; Ίσως. Αλλά μάλλον όχι. Ο φυσικός πλούτος παραθαλάσσιος και ορεινός αυτής της χώρας είναι σπάνιος. Και το γνωρίζουμε όλοι. Άλλωστε οι γκρίνιες έχουν να κάνουν με την ανθρώπινη παρέμβαση και όχι με το τοπίο. Αυτό το

τοπίο και αυτό το κλίμα είναι που μας σώζει... Και τα απομεινάρια (αλλά ισχυρά ακόμη) της οικογενειακής μας παράδοσης. Χωρίς αυτά θα ήμασταν χαμένοι.

Γι' αυτό αδράξτε τη μέρα και την κάθε ευκαιρία. Δεν χρειάζεται να ζηλεύετε τη... Μύκονο, ούτε να σας σοκάρουν τα εύκολα λαϊκίστικα ρεπορταζάκια για το υπερβολικό κόστος της χωριάτικης στο νησί. Εμένα το πρόβλημά μου δεν είναι πόσο τη χρεώνουν στον κάθε Ρώσο ή Άραβα μεγιστάνα, αλλά το αν κόβουν απόδειξη και εισπράττει το κράτος τους αναλογούντες φόρους. Μην σκάτε, υπάρχουν τόσα πανέμορφα μέρη. Και στο κάτω κάτω αν δεν υπάρχουν χρήματα για ταβερνάκι, πάρτε κάτι μαζί σας. Άλλωστε οι παιδικές αναμνήσεις είναι από τα παραθαλάσσια πικ νικ και όχι από τις ψαροταβέρνες... Τρόπος και μέρη υπάρχουν για όλους... Γεμίστε μπαταρίες έστω για λίγο. Ξεχαστείτε. Θα το χρειαστείτε. Αυτά που έρχονται μπορεί να αποδειχθούν ακόμα δυσκολότερα...

05.07.2018

Πηγή: www.capital.gr/